

62. rész

„Amelyik nemzet a múltját nem ismeri, az a jelenét sem érti, s a jövőjét meg nem teremtheti!”

Öt perc történelem fiataloknak és minden érdeklődőnek

„Magyar vagyok, legszebb ország a hazám” (Petőfi)

Magyar sors – magyar történelem

Európának szüksége van Magyarországra... amely soha nem hagyta magát legyőzni

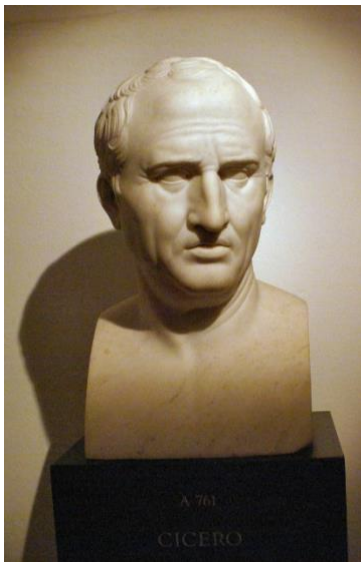
„A történelem az élet tanítómestere”?

(1. rész)

Helyzetértékelés

A címben szereplő idézet végén a kérdőjel nem tévedés. A Krisztus előtt 43-ban, 63 évesen elhunyt Cicero, a híres római szónok mondása „*Historia est magistra vitae*” /**A történelem az élet tanítómestere**/ több mint kétezer éven átívelve érvényes kellene, hogy legyen ma is. Cicero írásban fennmaradt mondása eredetileg így szól: „*A történelem, az idők tanúja, az igazság fénye, az élő emlékezet, az élet tanítómestere, a régi idők hírnöke, ugyan mely más hang révén válik halhatatlanná, ha nem épp a szónokén?*” (Polgár Anikó és Csehy László fordítása.)

Hogy miért a kérdőjel? A magyar történelem utóbbi 1100 évét követve, talán érvényes a cicerói bölcsesség. Az utóbbi évek azonban olyan korszakba röpítették az emberiséget, amelyben az információk özöne „fömlülírja” a történelmet. Maradjunk a Kárpát-medence magyarjainál! Az egyetemes históriát csak abban az esetben hívjuk segítségül, amikor közvetlenül hatott, illetve hat népünk sorsának alakulására.

Cicero mellszobra (Kr. e. 106 – 43) Cicero a köztársaság utolsó évtizedeiben élt Julius Caesar idején (Kr. e. 100 – 44) A capitoliumi farkas, Romulus és Remus alakjaival, Kr. e. a 8. században

A magyarok három dologhoz nagyon értenek – legalább is ezt gondoljuk magunkról –, mondhatni szakértői ezeknek. A *foci*, a *politika* és a *gasztronómia* (benne a hagyományos ételek, a bor és a pálinka).

A foci és a főzés „tudományát” nem boncolgatom. A politikához azonban a történelem közel áll, ezért bátorkodok ebben állást foglalni. Abból indulok ki, hogy az emberek zöme – ha akarja, ha nem – tud a napi eseményekről. Minden csatornából ömlenek a hírek. Hogy melyik rádió, televízió, médiafelület, előadás, személyes élmény hat az egyénre, az elsősorban a már korábban *kialakult világnézetétől* függ. És azt elhiszi, legyen az az egyszerűség kedvéért jobb- vagy baloldali hír. Elhiszi – és ez az emberek nagy részére sajnos igaz –, mert nem ismeri a *történelem törvényszerűségét*, a saját népe históriáját, a gyökereket. Az *ingadozók tömege* még bonyolultabb eset. Nekik nincs kiforrott világnézetük, csak *anyagi, érvényesülési, hatalmi érdekeik* vannak. Nem véletlen, hogy szerepük a választások előtt oly nagymértékben felértékelődik. Persze, azt is el kell fogadni – így volt ez mindig –, noha nem feledhető el a földhözragadt igazság: *Pénz beszél, kutya ugat!*

Az átlagembert nem érdeklik az ideológiák! Amikor egy társadalom jelentős része elégedett az adott rendszerrel, annak döntően egy oka van. Meg tudja-e teremteni a családjá és maga számára az elfogadható életszínvonalat anélkül, hogy beleszakadna a munkába. Hogy ez így természetes? Hogy ezt így kell elfogadni? Nem vagyok benne biztos! Láttunk már a korábbi időkből – ehhez kellene ismerni a történelmet – gazdag, nagyhatalmú országokat, embereket, akik *éppen a pénz, az elkényelmesedés, az önzés áldozatai* lettek. Sajnos, ma is feketén, fehérén egy ilyen

folyamat kellős közepén élünk, s az emberek egy része nem látja, nem akarja látni a veszélyt. Hogy mi a legfőbb veszély?

Talib harcosok. A bizánci templom mecsetté alakítva

Az *iszlamizáció*, amihez képest az orosz-ukrán háború és az egyéb gazdasági, ideológiai borzalmak csak elterelő hadműveletek. Az iszlám ma már a világ 57 országában meghatározó ideológia és kormányzó erő. Ez a most zajló harmadik invázió lesz az 1400 éve tartó hódító folyamat legsikeresebb fejezete, hiszen Európa nyugati része önmagát adja fel. Azt a csipetnyi történelmet azért minden európainak tudnia kellene, hogy amikor Allah katonái 1453-ban elfoglalták Bizáncot, megszűnt a Keletrómai Birodalom, más néven a Bizánci Birodalom. Az a birodalom, amelyben Európa jövőjét alapozták meg. Azt is illene tudni, hogy három évvel később, 1456-ban már Nándorfehérvár ostromához fogott hozzá az oszmán had. Hunyadi János még visszaverte őket, megmentve Európát, benne Magyarországot, legalábbis 70 évre. Azt pedig végképp meg kellene hallania a „szegény üldözötteket” támogató keresztényeknek, hogy az imámok nyíltan Róma elfoglalására (értsd ezalatt a nyugatot) készítik fel a beözönlő harcosokat. Aki pedig a szépirodalom felől szeretné megtudni a jövőnket, az olvassa el Herczeg Ferenc *Bizánc* című művét, vagy/és Stefan Zweig *Csillagórák* című könyvét.

Tüntetések, gender propaganda, háború, gazdasági válság (forrás: wikipédia)

A társadalom megosztottsága

Azok az ellentétek, amelyek egyre jobban megosztják a társadalmakat, nem csak Magyarországon, hanem az egész világon léteznek. Csak meg kell nézni, hallgatni egy-egy napi hírözönt. Látjuk az utcai zavargásokat, a szegénységet, a háborúk borzalmait, a kábítószer és korrupció szinte már gátlástalan terjedését. Továbbá hitetlenkedve tapasztaljuk az ember természetes biológiai létének tagadását, a genderelméletek erőszakos térhódítását.

Az ember ebben a sokszínű világban hisz valamiben, s azt próbálja irányadó mérceként maga elé állítani. A kisgyermek a mesében, a szüleiben, az általános iskolában egy-egy tantárgy varázsában, vagy az azt tanító tanárában látja az iránytűt. Hogy tartozik ez ide, a történelem az élet tanítómestere témához?

Jómagam a *történelmet tartom* – igaznak gondolva Cicero mondását – annak az *iránytűnek*, ami egy mederbe kellene, hogy terelje a magyar emberek gondolkodását. Megpróbálom vázolni *ezeregyszáz éves történelmünknek* azt a vonalát, ha úgy tetszik, nemzetté válásunk rögzös útjának eseményeit, ami az Árpád vezette honfoglalástól a 21. századig leírható. Magyarországon, s ezt nem becsüljük meg eléggé, még mindig *heti két történelemóra* van mind az általános, mind a középiskolákban. Az úgynevezett fejlett államok zömében a történelem tantárgy már régen a sülyesztőbe került. A következményeit látjuk!

Sajnos, az alapos tudással felvértezett történészeink is több szekértáborba tömörülve „hirdetik az ígét”. Példákat is említek, amiket önkényesen kiragadtam a tudományág jeles képviselőinek sorából. A példák azonban olyanok, amelyek képviselői politikai üzenetekre is törekszenek.

Történészek a baloldalon

Az egyik ismert történészünk kiváló ismerője és tanítója – többek között – az Erdélyi Fejedelemség korának, illetve a 16-17. század magyarországi eseményeknek. A rendszerváltás óta a politikai pályán mozog, még oktatási miniszter is volt. Javára írandó, hogy ma is kitart immáron széthullott pártja mellett, s nem követte sok-sok párttársát valamelyik másik politikai tömörülésbe. A történész-politikus a 2023 decemberében zajló európai események, továbbá az orosz-ukrán háború kapcsán a magyar kormány álláspontját így értékelte. *Milyen kormányfő az olyan, aki nem a szövetségeseinkkel barátkozik, hanem olyanok barátságát keresi, akik nem a szövetségeseink, sőt veszélyesek Európára nézve.* Hogy ki ül fordítva a lovon, azt döntse el az olvasó.

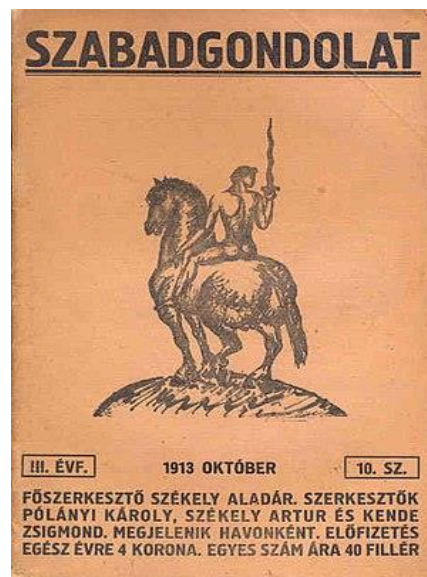
Egy másik, mi több, Széchenyi-díjas történész, akinek (valamint tanítványainak) könyvei hegyekben állnak a könyvesboltokban, aki tanítványaival együtt uralja a magyar egyetemeket, úgy érezte, meg kell szólalnia. Ő, a ma legtöbbet publikáló és állami dotációt élvező tudós, aki filmekben, tévék képernyőjén szerepel, aki a „semleges balos ígét” hirdető történészgeneráció példaképe, doyenje. Ő a következő értékelést adta egy szintén „semleges” és csak az igazat hirdető lapnak. „*Horthy- és Kádár-apánk után lesz, sőt talán már van Orbán-apánk is.*” Majd kifejti, hogy bár a más nézeteket valló emberek most nem kerülnek börtönbe, nincs napirenden pártok, hivatalok, újságok egyik napról a másikra történő megszüntetése, továbbá van szólásszabadság (hosszú ideig, Európában az egyik legnagyobb), nincs rendőri brutalitás a tüntetéseken, nincs migrációs válság, de mégis *nagy a baj*.

Hogy mi a nagy baj? Mint állítja a szerző, Horthyék idején a választójog korlátozásával és a nyílt szavazás bevezetésével maradt több mint két évtizeden át a jobboldali rendszer hatalmon. Ma pedig a választói körzetek átszabásával, s az egyfordulós választás bevezetésével, továbbá az ellenzéki pártok és vezetőik ellen irányuló lejárató kampányok miatt maradhat hatalmon 2010 óta ez a kormány. A történész kezdhette volna *Árpád-apánkkal*, s eljuthatott volna *Kossuth-apánkig*, ha már annyira apázhatnékja volt. A politizáló tudós egymás mellé állított tényei fedik a valóság egy szeletét, de a már elcsépelet *tolerancia és antidemokratikus* jelzők nem egy komoly történész tollára valók. (Kíváncsi lennék arra, hogy a 2023-2024 fordulóján bekövetkezett lengyelországi események elemzése kapcsán mire jutna.)

Megemlítendő még a számtalan történész sorában egy nagyon „konok” állásponthoz ragaszkodó közéleti személyiség. Nem annyira a tudományos munkásságáról, inkább a televízió egy-egy csatornáján való rendszeres szerepléséről és az azokon a fórumokon tett kirohanásairól ismert a figura. Milyen történész az olyan, akinek csak egyetlen mondanivalója van, s az az orbánfóbia? Aztán ne feledkezzünk meg elhíresült kívánságáról, amikor azt vizionálta egy alkalommal, hogy szeretné, ha már végre vér folyna Budapest utcáin. Volt már ilyen, 2006-ban, csak ezt biztos átaludta a „tudós történész” úr.

A *polgárháborúval történő fenyegetést* már többen is megtették. Akár történészről, akár politikusról, akár újságíróról van szó, ez a *társadalmi „vita” legalja*. Nem szenvedtünk már a 20. században eleget? Erről ötlik fel a történészek palettájáról még egy kutató neve, akinek már az apja is ezt a témát boncolgatta, nevezetesen a *magyarországi zsidók tragédiáját*. Tucatnyi könyvet sorolhatunk fel a jeles szerző tollából, ami a 20-21. századi magyar vezetők – kiemelten Horthy és Sztójay – továbbá a lakosság egy jó részének bűnösségét bizonygatja. Aztán 2023-ban – igaz, 2016. évi előzménnyel és a már említett történész apja tanulmányai alapján –

megjelent *Szálasi Ferenc politikai életrajza* című munka, ami az oly sokat emlegetett „zsidóirtó” politikust mintegy felmenti bűnei alól. Sokan felkapták a fejüket, s értetlenül állnak a jelenség előtt, de jobb, ha elolvassák a több mint ötszáz oldalas könyvet.

*Szabó Ervin könyvtárigazgató, anarchoszindikalista forradalmár, a Kör egyik szellemi irányítója. Nevét ma is viseli a könyvtár hálózata.
A Galilei Kör folyóirata, a Szabadgondolat egyik 1913. évi száma*

Károlyi Mihály szobra korábban az Országház mellett állt, ma Siófokon látható. Tisza István, akit a galileisták közül többen is meg akartak gyilkolni, amit nyíltan vállaltak. Szobra újra állítva az Országház mellett

A fiatal korosztály egyik történészét is említsük még meg, aki nagyon tehetséges abban is, hogy miként lehet eladni a „*kultúrharc piacán*” saját magát világnézetével együtt. Az illető Ady Endre rajongója, amivel máris a mai ifjúságnak is példát mutató *Galilei Kör (1908-1919)* iránti szimpátiáját is megalapozta. (A galileisták annak idején kivétel nélkül Ady rajongói voltak.) Természetesen a szóban forgó történész is egyetemi oktató, aki, jóllehet adatokkal alátámasztott, de provokáló munkák sorát adja ki. *Károlyi Mihályt és Jászi Oszkárt* hibáival együtt nagyra tartja, ezzel szemben *Tisza István* személye maga a háború, az országvesztés, az eszelős politizálás oka és példaképe. Az *Eszelősek és idióták álltak Magyarország élén* című értekezése a 20. század elejének történetéről szól, amit viszont minden finomkodás nélkül átvetít a jelenlegi állami vezetőkre.

Történészek a jobboldalon

Az alkotók palettája ezen a térfélen is nagyon sokféle, bizonyos előadók körében szinte követhetetlen. Mielőtt a nemzeti értékek mellett kiálló történészek rövid elemzésére rátérnék, meg kell említeni a legfontosabb műhelyeket.

A 2019. január 1-jén alapított *Magyarságkutató Intézet* eddigi munkássága és már maga a pusztasága léte sok vitát kiváltott az elmúlt öt év alatt. Az ellentétek okának magyarázata egyszerű. Az Intézet munkássága olyan témákra fókuszál, mint a *magyar őstörténet* eddig feltáratlan, bizonyításra szoruló eseményei, továbbá az *Árpád-ház* és a *Hunyadiak* évszázadainak kutatása. Különös tekintettel a történelmünket alakító királyok és családtagjaik földi maradványainak azonosítása a DNS, illetve az archeogenetika (régészet, történelemkutatás, antropológia) eszközeivel, amire korábban nem volt lehetőség. Az Intézet további „bűnei” közé tartozik, hogy a *Szent Korona-eszme* ezer éves gondolatát, valamint a *Regnum Marianum* üzenetét közvetíti a ma élő magyarok felé.

A Szent Korona és a koronázási ékszerek. A Regnum Marianum templom az 1930-as években (FSZEK Budapest Gyűjtemény)

Hogy mit jelent ez? Sokkal könnyebb elhitetni a hiányos tudású és a hitetlen emberekkel, hogy ez az ezeréves állammegtartó eszme nem létezik. Könnyebb azt gúny tárgyává tenni, mint komolyan venni. Továbbá ne feledkezzünk meg az 1222-ben kiadott *Aranybulla* jelentőségéről, amit Európában időben mindössze az angliai *Jogok Nyilatkozata* (1213) előzött meg. Azt talán kevesebben tudják, hogy a *Bill of Rights* csak az 1689. évi kiadásával vált Angliában olyan hatalmi formává, „alkotmánnyá”, ami különválasztotta a király, a törvényhozó és a végrehajtó hatalom szerepét. *A Szent Korona és a Regnum Marianum állandó és örök!* Bár a magyar állam jogi rendszere, határai az évszázadok során többször változott külső és belső erők hatására, az államszimbolizáló eszme Árpád fejedelem és Szent István király óta változatlan. Aki ezt felismerte és elfogadta az állam vezetői közül, az *választott vezetője* volt Magyarországnak, aki nem, az csak erőszakos úton maradhatott ideig-óráig az ország élén.

*Francis Fukuyama amerikai filozófus előadást tart a CEU konferenciáján 2015. október 9-én (Fotó: MTI/Balogh Zoltán).
Az Aranybulla kihirdetésének helye Székesfehérvárott*

A tévedéseiről elhíresült japán-amerikai történész, filozófus, a 71 éves *Francis Fukuyama* még ma is futja a köreit *A történelem vége* című, már széles körben elunt művével. Csupán azért citálom ide a szerzőt, mert az utóbbi években feltűnő szorgalommal foglalkozik Magyarországgal, amire senki nem kérte fel. Hacsak nem az *Action for Democracy (A4D)*, aminek aktív tanácsadója, mi több, tagja az amerikai székhelyű szervezetnek. Ez még mindig kevés lenne ahhoz, hogy itt emlegetsem Fukuyamát, ha nem ártotta volna bele magát a magyar történelem egyik olyan fejezetébe, amihez aztán végképp semmi köze és semmi tudása. Nevezetesen azt írja az 1222-ben keletkezett Aranybulláról, hogy a 13. századi hatalommal bíró elit ezt a káros bullát ráerőltette a királyra és a magyar népre, ami

aztán egyenesen vezetett Mohácshoz. Eszmefuttatásának lényege természetesen az volt, hogy a nyolc évszázados *alkotmányt*, ami nemzetünk egyik pillére, kivetítse a mai magyar „diktatúrára”. Szerencsésebb lenne, ha például az afrikai Száhel övezettel, vagy/és a forrongó ázsiai, továbbá latin-amerikai államokkal foglalkozna. /Magyar Nemzet/. Ezekben az államokban lényegesen több a „kutatni való”, s talán azt megláthatná, hogy nincs vége a történelemnek. Egyébként ezen a bolygón sehol sincs vége a történelemnek, sőt mostanában lép egy újabb szintre. Nehéz lesz innen Fukuyama úrnak hiteles képet festeni a világról.

A *VERITAS Történetkutató Intézet és Levéltár*. Hasonlóképpen a MKI esetében leírtaknál, a Veritas intézet is politikai célpont, a média egy jelentős része folyamatosan támadja. Erre időnként talán okot is adnak. Egyrészt történelmi munkáik, konferenciáik, másrészt személyi összetételük szolgáltatja a rájuk zúduló ösztüzet. Az Intézetet 2013-ban a magyar kormány hozta létre. Azzal a céllal, hogy erősítse a nemzeti tudatot úgy, hogy azt széleskörű kutatómunkára alapozza.

Veritas Történelemkutató Intézet kiadványai. Évkönyvek, füzetek, tematikus könyvek, tanulmányok

A kutatómunka zöme az 1867-1994 közötti, közel 130 év történéseit, a többszöri rendszerváltásra (*kiegyezés – dualizmus kora – első világháború vége – köztársaság – Tanácsköztársaság – Trianon – Horthy-kor – második világháború vége – Rákosi-kor – 1956 – Kádár-kor – 1990*) összpontosul. Az egyes korszakokat külön kutatócsoportok vizsgálják, melyek eredményeit évente 2-3 konferencián és kiadványok segítségével mutatják be.

A jobboldali – az egyszerűség kedvéért nevezzük így – történészek világnézetét a fenti összefoglalókban lehet meghatározni. Nem tagadják meg nemzeti múltunkat, a kereszténységet, s élnek a magyar nyelv megtartó erejében rejlő páratlan lehetőségekkel. Ez utóbbival dolgoznak természetesen a baloldali történészek is.

Az egyik legtöbbet emlegetett és támadott történész az, aki nem zárja ki a Történelmi Magyarország egységének helyreállítását, amit elsősorban a román

történetírás kritikájával támaszt alá. Munkásságára különösen két témakör nyomja rá bélyegét. Az egyik az igazságtalan *Trianoni békediktátum* boncolgatása, a másik a *szabadkőművesek* magyarországi tevékenysége. Kényes témák, kimeríthetetlenek, ugyanakkor éles ellentétek forrása.

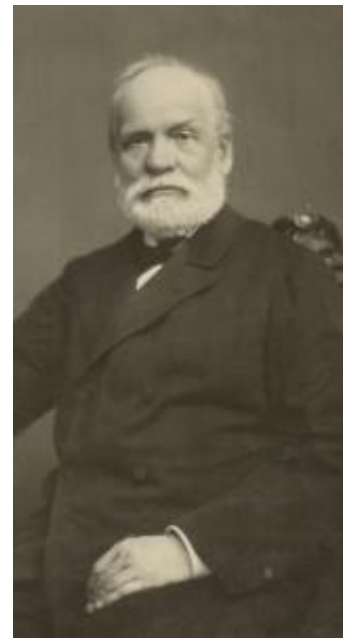
Külön említést érdemel az 1990-től szárba szökkenő *őstörténet kutatás*. Ennek voltak előzményei, de a szocialista rendszer évtizedeiben ezekről nem lehetett írni, beszélni. Ami még nagyobb bajt okozott, ami egy egész generáció egészséges tudatformálásának kiesését jelentette, az a magyar történelemtanítás hiányosságaira vezethető vissza.

Történelem tankönyvek – az egyik a sok közül – az 5-6-7-8. osztályosoknak

Megjegyzem, hogy a rend- vagy módszerváltás után az egytankönyves történelemtanítást felváltották a gombamód szaporodó tankönyvkiadók tankönyvei. Közel száz kiadó alakult, amelyek közül mintegy 6-8 kiadó történelem tankönyvei kerülhettek be az iskolákba. Ezek között lehetett válogatni, de egyik sem kerülhette meg az egyirányú tantervet. Ez pedig szigorú korlátok közé szorította a tankönyvi tartalmakat. (Például *Bakay Kornél* is megjelentetett egy 5-8. osztályos sorozatot, de reménye sem lehetett, hogy felkerüljön a listára, mert nem felelt meg a hivatalos tantervi követelményeknek.) Lehetett bármilyen politikai irányt követő kormány, az oktatás a baloldali erők „iránymutatása” szerint zajlott. Egy *Magyar Bálint* nevű miniszter húsz évet vett el a nemzeti irányzat tanításának lehetőségétől, amikor liberalizálta az iskolarendszert. Az oktatás irányítói különösen nagy figyelmet fordítottak a *történelem* és az *irodalom tantárgyak* tartalmára. Nem nehéz kitalálni, hogy miért éppen erre a két tantárgyra fordítottak kitüntetett figyelmet.

Az 1996-tól forgalomba kerülő felsőtagozatos és középiskolai történelem tankönyvekben kötelezően szerepelni kellett a *hazug finnugor elméletnek*, ugyanakkor például *László Gyula* kettős honfoglalás elméletét is csak megszorításokkal lehetett leírni. Attila hun nagykirály nevét, történelmi szerepét pedig nem volt tanácsos tanítani. Mindezek könnyen ellenőrizhetők, ha az 1990-es, illetve a 2000-es években készült ide vonatkozó tanterveket bárki fellapozza.

Attila Ópusztaszeren felállított szobra. László Gyula régész, történész – aki egyébként kiváló festő is volt – egyik rajza a honfoglalókról. Hunfalvy Pál akadémikus, a finnugor elmélet egyik kidolgozójának fotográfiája (Ellinger Ede 1880 – MTA könyvtára)

Visszatérve az őstörténet kutatásra. A könyveket, tanulmányokat író, de különösen a több tucatnyi előadó személyét figyelve, érdekes kép bontakozik ki. És itt most csak a nemzeti érzelmű, ha egyszerűbben akarok fogalmazni, a jobboldali szerzőkről beszélek. Ezek a történészek, történelemmel foglalkozó, de más szakmát gyakorló értelmiségiek, történelemtanárok ugyanazt akarják. A magyarságnak igazságot szolgáltatni, a magyar őstörténetet, továbbá 1100 éves történelmünket a helyére tenni. A probléma abból adódik, hogy ahány előadó, annyiféle „igazságot” fogalmaznak meg. Néha nem tudom, hogy honnan veszik egyesek a „tényeket”, pedig igyekszem tájékozódni. Még nagyobb baj, hogy ezek a szerzők egymással is hadakoznak, egy-egy témakörben másként látják a megoldást. (Sokszor már arra gondolok, s ebben nem vagyok egyedül, hogy provokátorok férkőztek be az említett előadók soraiba.) Ennek a sokféle elméletnek az lesz, sőt már az lett az eredménye, hogy az őszinte érdeklődőket, a tájékozódni kívánó történelem szerelmeseit összezavarják.

Azt azonban le kell szögezni, hogy azok a kutatók, régészek, akik éveket töltöttek, vagy töltenek jelenleg is Mongóliában, vagy más ázsiai országokban, olyan bizonyítékok birtokába jutottak, hogy azokkal nehéz vitatkozni.

A Kurultajra érkező országok küldöttei Magyarországon. Elképzelhető egy ilyen rendezvény bármelyik más európai uniós országban? A hunok nyomát kutató magyar régészek Mongóliában (MKI)

Hogyan lehet ezt a zavart keltő ellentmondást feloldani? Talán úgy, hogy következetesen, lépésről lépésre követni kell a magyar történelem egymásra épülő évszázadait. Meg kell nézni azt, hogy a társadalmi események és azok szereplői, főszereplői átörökítették-e a jövőnek a magyar „vonalat”, vagy azt meg akarták-e szakítani, sőt megtagadni. Nevezhetjük ezt a vonalat *népléleknek* is, mert induljunk ki abból, hogy ez létezik. A magyarság esetében biztosak lehetünk ebben. Hiszem azt, hogy a magyarok nagy része már felnőtt ahhoz, hogy átlássa, ki akar jót, s ki rosszat az országnak. *Európában, tekintve a 16-20. századi történelmet*, mi szenvedtünk a legtöbbet, s mi áldoztunk a legtöbbet azért, hogy védjük Európát. Aztán jól megköszönték nekünk, megkaptuk érte Trianont. El tudjuk képzelni, hogy a száz évvel ezelőtti hatalmak olyan veszteséget kiheverték volna, mint amit mai napig szenved Magyarország?

Magyarország tényleges vesztesége a békediktátumot eldöntő országok (Franciaország, Nagy-Britannia, Amerikai Egyesült Államok, Olaszország) területére vetítve. Vajon a jelzett államok ma nagyhatalmak lennének még mindig ilyen veszteség után? (wikipédia)

Előadások, cikkek, beszélgetések végén gyakran elhangzik a már elcsépelet felszólítás, ami így szól: *Ébredjünk már fel! Ébresztő!* Akik ezt hangoztatják, elfeledik, hogy közel 35 éve halljuk ezt. Ennyi idő elég lett volna ahhoz, hogy „felébredjünk”. Vagy azt nem tudják az ébresztőt kiáltók, hogy azért sokan, nagyon sokan felébredtek? Hiszen éppen *ezért vagyunk megint egyedül*, mert a nemzettudat ebben a népben, ebben az országban erősebb, mint bármelyik másik népben. És most csak Európáról beszélek azon belül is az Unió 27 tagországaról. Bár nincs kizárva, hogy tévedek, mindenesetre a 2020-as évek napi politikai élete erre utal. Az ébresztgetők abban a naiv hitben élnek, hogy majd tíz millió ember egy szép napon felébred, s mind ugyanazt akarja, ugyanazt gondolja majd Árpádról, a Szent Koronáról, István királyról és Horthy Miklósról, a kereszténységről, mint amit ő. Ilyen egyébként soha nem volt még Magyarországon sem, s nem is lesz. Aki ebben hisz, az csak hordószónok, vagy végzetesen naiv.

Hagyományok őrzői, ápolói, feltámasztói

Még egy fontos tényt meg kell említeni a sok, itt nem tárgyaltak közül. Gombamód szaporodnak az olyan vállalkozások, kis- és nagyobb közösségek, akik közül nem biztos, hogy mindenki a nemzeti értékek hordozója, de a tendenciákat tekintve mégis oda kell sorolnunk őket. Gondolok a *borászokra*, a *néptáncosokra*, a *népzene- és népdal* mestereire és népes gyermekcsoportjaira, vagy éppen a *lovardákra*, amelyek annak jegyébe működnek, hogy a „magyar lovas nép”.

Néptáncosok, zenészek, viseletek

Lótenyésztés, szürkemarkarha

Népi kosárfonás, beregi keresztzemes hímzés

Székelkapu, népi építészet

Csíksomlyói búcsú

Arra itt most nincs hely, hogy a *Hungarikumok Gyűjteményének* mintegy 90 értékét felsoroljam, de ezek mind olyan értékek, amelyek méltán világhírűek, vagy azon a szinten vannak, hogy felveszik a versenyt bármilyen más értékkel. Mert hiszen más országoknak is számos csodái vannak, de mi most csak a saját értékeinkkel foglalkozunk. A dobostortától kezdve a herendi és a Zsolnay porcelánon, a csíksomlyói búcsún, a beregi hímzésen, a kalotaszegi viseleten át a magyar népmeséig, temetői fejfákig, székelykapukig és a szablyavívásig, hogy a Rubik kockát és Puskás Öcsit ne említsem, végtelenül gazdag a magyar kincstár. Azt pedig döntse el mindenki maga, hogy zömmel milyen világnézettel rendelkező embereknek köszönhető ez a magyar csoda.

A Csíksomlyói Nagyboldogasszony koronája körül csillagok mintegy előzménye lehetett az Európai Unió zászlajának

Megmaradásunk titka

Sokszor és sokan biztatjuk magunkat ebben a káosszal teli világban, hogy Magyarország meg kell, hogy maradjon önálló államnak. Hiszen az 1100 év során Európában jöttek nagy birodalmak, Magyarországnál sokkal nagyobbak, népesebbek, gazdagabbak, aztán eltűntek. Mi pedig megmaradtunk. Igaz, területünkben, népességünkben megfogyatkozva, de itt vagyunk. Hol van már a *Német-római Császárság*, a *Habsburg Birodalom*, az *Oszmán Birodalom*, a *Brit Birodalom*, a *Harmadik Birodalom*, vagy a *Szovjetunió*? Most csak azokat a birodalmakat említve, amelyek közvetve, vagy közvetlenül évszázadokon át rátörtek hazánkra, veszélyeztetve létünket, függetlenségünket. A magyarázat azonban nem intézhető el ezzel, a magyar nép titka ennél mélyebbre nyúló gyökerekkel rendelkezik. *Vizsgáljuk meg hazánk 1100 évét a következő részekben, századokra tagolva.*

Azt a szerencsére mára már a magyarok tudatában gyökeret vert tényt se feledjük el, hogy megmaradásunk másik nagy titka a *nyelvünk*, ami Európában páratlan gazdagsággal rendelkezik. Gondoljunk különös tekintettel a *rovásírásunkra*, ami újabb és újabb felfedezéseket, meglepetéseket hozott már eddig is, s még a jövőben is fogja gazdagítani a kultúránkat.

(Folytatjuk) Bánhegyi Ferenc